

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący)

SSN Eugeniusz Wildowicz

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

w sprawie **E. Ż.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 12 października 2022 r. kwestii wznowienia z urzędu postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 30 września 2021 r. o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności (sygn. akt III KO 70/21),

nie stwierdza podstaw do wznowienia postępowania z urzędu.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 28 kwietnia 2022 r. E. Ż. wniósł o rozważenie z urzędu wznowienia postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania jako oczywiście bezzasadnego zapadłego w sprawie III KO 70/21. Zarzucił szereg naruszeń zarówno polskiej procedury karnej (art. 439 § 1 pkt 3 k.p.k.) jak i przepisów prawa międzynarodowego (art. 6 ust. 1 EKPC).

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Nie zaszyły w sprawie podstawy do wznowienia postępowania.

Całość argumentacji wnioskodawcy sprowadza się do wskazania na rozstrzygnięcia m.in. ETPCz w sprawach związanych z tzw. reformą sądownictwa w Polsce z lat 2017-2019 i wynikających z niej implikacjami dla prawa strony do rozpoznania jej sprawy przez niezależny sąd ustanowiony ustawą. Jednak

wnioskodawca pomija jedną kluczową w swej argumentacji kwestię – w składzie Sądu Najwyższego rozpoznającego sprawę zasiadał SSN Zbigniew Puskarski. Sędzia ten został powołany do pełnienia służby w 2010 r. na skutek rekomendacji Krajowej Rady Sądownictwa (przed 2018 r.), której nie dotyczyły zastrzeżenia formułowane we wskazanych przez wnioskodawcę orzeczeniach ETPCz. W sprawie brak więc jest jakichkolwiek przesłanek sugerujących wystąpienie uchybień, określonych w art. 439 § 1 k.p.k., zaś wnioskodawca nie zaprezentował w piśmie żadnych dodatkowych argumentów odnoszących się SSN Zbigniewa Puskarskiego. W tej sytuacji nie zachodziła jakakolwiek potrzeba analizy tego, czy w ogóle dopuszczalne byłoby wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania jako oczywiście bezzasadnego.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.